

अर्दना, स्त्री, (अर्द + युच्, टाप् ।) याचञा । भिदा ।
 इत्यमरः । (यातना । बधः । हिंसा । गतिः ।)
 अर्दनिः, पुं, (अर्द + अणि ।) अग्निः । याचञा ।
 रोगः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
 अर्दितं, स्त्री, (अर्द + क्तः ।) वायुव्याधिविशेषः । तस्य
 (निदानपूर्वकसम्भाषिपूर्वक) लक्षणमाह (सुश्रुतः) ॥
 “उच्चैर्वाहरतोऽत्यर्थं खादतः कठिनानि च ।
 हसतो जृम्भतो भाराद्विषमाच्छयनादपि ॥
 शिरोनासौष्ठुचिवुकललाटेक्षणसन्धिजः ।
 अर्दयित्वानिलो वक्त्रमर्दितं जनयत्यतः ॥
 वक्त्रीभवति वक्त्रार्द्धं ग्रीवा चाप्यपवर्त्तते ।
 शिरश्चलति वाक्सङ्को नेत्रादीनाञ्च वैक्षतम् ॥
 ग्रीवाचिवुकदन्तानां तस्मिन् पार्श्वे तु वेदना ॥
 (यस्याग्रजो रोमहर्षो वेपथुर्नेत्रमाविलं ।
 वायुरर्द्धं त्वचि स्वापत्तोदो मन्याहनुग्रहः ॥)
 तमर्दितमिति प्राङ्गव्याधिं व्याधिविशारदाः” ॥
 तस्यासाध्यलक्षणमाह ॥
 “क्षीणस्यानिमिषात्तस्य प्रसक्ताव्यक्तभाषिणः ।
 न सिध्यतिर्दितं वाङ्मयं चिर्वषं वेपनस्य च ॥ * ॥
 भावप्रकाशेऽप्येयं व्याख्या ॥ व्याहरतः वदतः ।
 कठिनानि पूगफलादीनि । विषमाच्छयनासना-
 दिति पाठान्तरे । विषमाच्छयनासनात् ग्रीवादि-
 वेपरीत्येन शयनादासनाच्च । अर्दयति पीडयति ।
 जनयेत्त इति पाठान्तरे । ततस्तदनन्तरं अर्दितं
 जनयेत् । अर्दिते जाते किं स्यात्तादाह । वक्त्री-
 भवतीत्यादि । अपवर्त्तते वक्त्रीभवति । चलति
 कम्पते । वाक्सङ्को वाङ्निरोधः । नेत्रादीना-
 मित्यादिशब्देन भ्रूगण्डनासिकादीनां ग्रहणं ।
 वैक्षतं वेदनास्फुरणवक्रत्वादि । ग्रीवेत्यादि यस्मिन्
 पार्श्वे अर्दितं तस्मिन् पार्श्वे ग्रीवादीनां वेदना ॥
 अग्निमिषात्तस्य निमेषासमर्थचक्षुषः । प्रसक्तं
 प्रकर्षणं लयं अव्यक्तञ्च भाषितुं शीलं यस्य । तस्य
 अर्दितं न सिध्यति चिर्वषं अतीतवर्षचयं । अथवा
 त्रयाणां चक्षुर्नासासुखानां वर्षः स्वावो यत्र तत् ।
 वेपनस्य कम्पनशीलस्य च । वाङ्मयतिशयेन न
 सिध्यति इत्यन्वयः । गाढमित्यर्थे च स एवार्थः ॥ * ॥
 (चरकश्चाह ।
 “अतिवृद्धः शरीरार्द्धमेकं वायुः प्रपद्यते ।
 यदा तदोपशोथ्यास्तु बाहुं पादञ्च जानु च ॥
 तस्मिन् सङ्कोचयत्यर्द्धं मुखं जिह्वं करोति च ।
 वक्त्रीकरोति नासाभुललाटादिहनुन्तथा ॥
 ततो वक्त्रं व्रजत्यास्ये भोजनं वक्त्रासिक्तं ।
 स्तब्धं नेत्रं कथयतः क्षरन्त्यश्च निरुह्यते ॥
 दीना जिह्वा समुत्क्षिप्ता कला सज्जति चास्यवाक् ।
 दन्ताश्चलन्ति बाध्यते श्रवणौ भिद्यते स्वरः ॥
 पादहस्तादिजङ्घोरशङ्खश्रवणगण्डरुक् ।
 अर्द्धं तस्मिन् मुखार्द्धं वा केवले स्यात्तदर्दितं” ॥ * ॥
 वामटक्त्वाह ।
 “शिरसा भारहरणादतिहासप्रभाषणात् ।
 उत्तासवक्त्रक्षरन्त्यश्चरकामुक्ककर्मणात् ॥
 विषमादुपधानाच्च कठिनानाञ्च चर्ब्यणात् ।
 वायुर्विद्वत्स्त्वैव वातलैरर्द्धमास्थितः ॥

वक्त्रीकरोति वक्त्रार्द्धमूर्द्धं हसितमीक्षितं ।
 ततोऽस्य कम्पते मूर्द्धा वाक्सङ्कस्तब्धनेत्रता ॥
 दन्तचालः स्वरभंगः श्रुतिहासः क्षरन्त्यश्च ।
 गन्धाच्चान् स्मृतेर्मोहस्त्रासः सुप्तस्य जायते ॥
 निक्षीवः पार्श्वतोऽयादेकस्याप्योनिमीलनं ।
 जत्रोरर्द्धं रुजा तीव्रा शरीरार्द्धेऽधरेपि वा ॥
 तमाङ्गरदितं केचिदेकायामथ चापरे” ॥ * ॥
 हारीतसंहितायामप्युक्तं ।
 “सन्तापदाहशोषाच्च मूर्च्छापित्तान्वितोमरुत् ।
 शैत्यं शोथोऽरुचिर्जाड्यं वातश्लेष्मसमन्वितं ॥
 यो दन्तजाश्रितो धीरास्तं साध्यं मास्तं विदुः ।
 केवलोऽपि समीरोऽपि सोऽपि साध्यतमः स्मृतः ॥
 वक्त्रं भवति वक्त्रार्द्धं ग्रीवा चाप्यपवर्त्तते ।
 वैक्षतं नयनानाञ्च विसञ्चो वेदनातुरः ॥
 ग्रीवायां गण्डयोर्दन्तपार्श्वे यस्यातिवेदना ।
 तमर्दितमिति प्राङ्गव्याधिविचक्षणः ॥
 लालाखावोऽथ शोषश्च हनुग्राहो विरस्यता ।
 दन्तशूलं भवेद्यस्य वातेनार्दितमेव च ॥
 पीतार्द्धं सज्वरं दृष्ट्वा पित्तजे मेहोऽथ च ।
 शोफस्तम्भोऽस्य भवति कपोद्धूतेऽथवार्दितं” ॥ * ॥
 “वातापित्ताल्पफाच स्यात् त्रिविधं तत्प्रमासतः ।
 लालाखावो यथा कम्पः स्फुरणं हनुवागग्रहः ॥
 ओष्ठयोः श्वयथुः शूलश्चादितं वातजे भवेत् ।
 पीतमास्यं ज्वरशूलानां पित्तजे मोहधूपने ॥
 गण्डे शिरसि मन्यायां शोथः स्तम्भः कफात्मके” ॥ * ॥
 (अथ तस्य चिकित्सामाह सुश्रुतः ॥ अर्दितानुरं
 बलवन्तमुपकरणवन्तञ्च वातव्याधिविधानेनापच-
 रेद्देशैश्चिकित्स्य मत्स्विकशिरोवस्तिनस्यधूपेनापनाह-
 स्नेहनाडीखेदादिभिः । ततः सट्ठणं महापञ्चमूलं
 काकोल्यादिं विदारिगन्धादि सौदकानूपमांसं त-
 थैवौदकान्दाश्च संहृत्य दिगुणोदके क्षीरक्षीणे नि-
 क्ताथ पादावशिष्टमवतार्यं परिखाय तैलप्रस्थे-
 नोन्मिश्र पुनरप्रावधिश्रयेत् ततस्तेन क्षीरानु-
 गतमवतार्यं शीतौषधमभिमिश्रयात्तत्र यः स्नेहः
 उत्तिष्ठेत्तमादाय मधुरौषधसहाक्षीरयुक्तं वि-
 पचेद्वेदत् क्षीरतैलमर्दितानुराणां पानाभ्यङ्गादि-
 धूपयोज्यं ॥ तैलहीनं वा क्षीरसर्पिरक्षितपण-
 मिति ॥ * ॥ चरकस्तु ॥
 “अर्दिते नावनं मूर्द्धं तैलं तर्पणमेव च ॥
 नाडीखेदोपनाहाच्च आनूपपिशितैर्हिताः” ॥ * ॥
 वामटक्त्वाह ॥
 “अर्दिते नावनं मूर्द्धं तैजं शोचाक्षितपणं ।
 सशोषो वमनं दाहरागयुक्तं शिराश्रयः” ॥ * ॥
 हारीतसंहितायां ।
 “अर्द्धं पलं रसेनञ्च हिङ्गुसैन्धवजीरकैः ।
 सौवर्षलेन संयुक्तं तथैव कटुकजिकं ॥
 दृतेन संयुतं भक्षेन्मासमेकं दिने दिने ।
 निहन्ति वातरोगञ्च अर्दितञ्च प्रतानकं” ॥ * ॥
 चक्रपाणिसंग्रहे ॥
 “रसेन नवनीतेन प्राश्य हन्यदितं द्रुतं ।
 अर्दिते नवनीतेन खादिन्माषखरौ भरः ॥
 क्षीरमांसरसैर्मुक्ता दशमूलीरसं पिबेत् ।

स्नेहाभ्यङ्गशिरोवस्तिपाननस्यपरायणः ।
 अर्दितं स जयेत् सर्पिः पिबेदौत्तरभक्तिकं” ॥ * ॥
 भावप्रकाशेऽप्येतदतिरिक्तं यत्संग्रहीतं तच्चैतत् ॥
 “स्नेहपानानि, नस्यश्च भोज्यान्निगलहन्ति च ।
 उपनाहाच्च शस्यन्ते खेदनं वस्तयोऽर्दिते” ॥
 वस्तिरचशिरोवस्तिरेव ।
 “दशमूलीकषायेण मातुलुङ्गरसेन वा ।
 बलया पञ्चमूल्या वा क्षीरं वातात्मके हितं ॥
 पिष्टं माषकृतं जग्ध्वा नवनीतेन सोऽर्दिते ।
 क्षीरं मांसरसैर्मुक्ता दशमूलीरसं पिबेत् ॥
 अर्दिते पित्तजे शीतान् स्नेहान्श्चैव विनिर्दिशेत् ।
 दृतवस्तिप्रसेकञ्च क्षीरसेकं तथैव च ॥
 जिह्वाभूताननो मूको दाहवान् योऽर्दितो भवेत् ।
 कुर्थात् प्रतिक्रियां तस्य वातपित्तविनाशिनौ ॥
 श्लेष्मभागे क्षयं नीते वृंहयौः समुपाचरेत् ।
 अर्दिते शोथसंयुक्ते वमनञ्च प्रशस्यते ॥
 रसेनकल्पां तिलतैलमिश्रं
 खेदमेतरो योऽर्दितरोगयुक्तः ।
 तस्यार्दितं नाशमुपैति शीघ्रं
 रुद्धं घनानामिव वायुवेगात्” ॥ इति ।
 अर्दितः, चि, (अर्द + क्तः ।) याचिलः । इत्यमरः ॥
 हिंसितः । इति मेदिनी ॥ गतः । पीडितः । इति
 शब्दरत्नावली ॥
 अर्द्धं, स्त्री, (ऋध् + घच् ।) समानांशः । समभागः ।
 इत्यमरः ॥ आधा इति भाषा । समभागेऽर्द्धशब्दः
 पुमान् स्त्रीवच । अर्द्धशब्दः पुल्लिङ्गः खण्डपर्याय-
 एव विभागीत्यत्र वगिष्टस्य तुल्यवगिष्टे अर्द्ध
 स्त्रीवमेवेति केचित् । अर्द्धो रूपभेदात् भागे
 पुंसि । तथा वस्त्रार्द्धो नगरार्द्धः उपचारात्तु भाग-
 वति वाच्यलिङ्गः । यथा अर्द्धो श्राटी अर्द्धः कम्बलः
 अर्द्धं वस्त्रं । इति माधवी । असमपरिभागव-
 त्तिस्त्रिलिङ्गोऽर्द्धइत्यनुयासः । समग्रविभागेऽर्द्ध-
 शब्दो नपुंसक एव नान्यलिङ्गः । इति भागवत्तत्तिः ।
 इति भरतः ॥
 अर्द्धः, पुं, (ऋध् + घच् ।) एकदेशः । तत्पर्यायः ।
 भित्तं २ शकलं ३ खण्डं ४ । इत्यमरः ॥ (“पञ्चा-
 र्द्धेन प्रविष्टः शरपतनभयाद्भयसा पूर्वकायम्” ॥
 इति शाकुन्तले ।
 “सर्वनाशे समुत्पन्ने अर्द्धे त्वजति पण्डितः ।
 अर्द्धेन कुरुते कार्यं सर्वनाशो हि दुःसहः” ॥
 इति पञ्चतन्त्रं ।)
 अर्द्धगङ्गा, स्त्री, (अर्द्धं गङ्गायाः, एकदेशतत्पर्यायः ।)
 कावेरी नदी । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 अर्द्धगुच्छः, पुं, (अर्द्धः चन्द्रसमः गुच्छः ।) चतुर्वि-
 षतिगच्छकाहारः । इति हेमचन्द्रः ॥ चव्विश्रनरि
 दाना इति भाषा ।
 अर्द्धचन्द्रः, पुं, (अर्द्धं चन्द्रस्य ।) गणक्षतं । वाख-
 विशेषः ।
 (“चतुर्भिरर्द्धचन्द्रैश्च जघान चतुरो ह्वान्” ।
 इति रामायणे ।) गणहस्तः । (“शृङ्गालाः सर्व-
 २र्द्धचन्द्रं दत्वा निःसारिताः” । इति पञ्चतन्त्रे ।)
 गलाटिपी यस्य प्रसिद्धिः । इति मेदिनी । चन्द्रकः ।